

กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

The Development of Listening and Speaking Skills in English for the 3rd Year of Vocation
Certificate students at Northeastern Vocational Institute of Agricultural

ณัฐติศา ภูเลี่ยมคำ¹ ไพศาล วรคำ² และ ณัฏฐชัย จันทชุม³

Nattita Phuliamkam¹, Paisarn Worakham² and Natthachai Chanthachum³

Received : 4 ก.ค. 2561

Revised : 16 พ.ย. 2561

Accepted : 19 พ.ย. 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจแนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) พัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 3) เปรียบเทียบทักษะการฟังการพูด ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน และเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง จำนวน 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบบันทึกเอกสาร 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แผนการจัดกิจกรรมจำนวน 10 แผน 4) แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีกำลังสองของไฮเทลลิงสำหรับกลุ่มไม่อิสระ ผลการวิจัยพบว่า

1) แนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีหลักการดังนี้ (1) กิจกรรมการเรียนรู้ต้องสนุกและใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรม (2) ครูจะต้องปรับการเรียนการสอนจาก Passive เป็น Active และออกแบบกิจกรรมโดยการจำลองสถานการณ์ (3) การพูดภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องเน้นแกรมมาร์ และ (4) การฟังคือกุญแจไปสู่การพูด 2) กิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 เรื่อง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.04) และมีประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม (E_1/E_2) เท่ากับ 76.64/75.48 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรม หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.03)

คำสำคัญ : ทักษะการฟังและการพูด, กิจกรรมการเรียนรู้, การจำลองสถานการณ์

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อีเมล: 598210530106@rmu.ac.th

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่ร้อยโท ดร. อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Graduate Student, Department of Research and Evaluation, Faculty of Education Rajabhat Mahasarakham University,
Email: 598210530106@rmu.ac.th

² Assistant professor Dr. of Faculty of Education Rajabhat Mahasarakham University

³ Assistant professor Acting Lt. of Faculty of Education Rajabhat Mahasarakham University

Abstract

The objectives of this research were to: 1) study of guide the development of listening and speaking skills for the 3rd year Vocation Certificate students 2) develop the activities of listening and speaking skills for the 3rd year Vocation Certificate students 3) compare the listening and speaking skills for the 3rd year Vocation Certificate students and 4) study the students' satisfaction toward the English subject for the 3rd year Vocation Certificate students. The research target groups for the guide development of listening and speaking skills were 5 teachers who teach the English subject to 3rd year Vocation Certificate students at Northeastern Vocational Institute of Agricultural and the 3rd year Vocation Certificate students at Khon Kaen College of Agriculture and Technology, totally 49 people. The instruments used in the research were; 1) recording form for analyzing the document research 2) Interviewing form 3) 10 lesson plans of activities, 4) the form of listening and speaking skills assessment and 5) the questionnaire satisfaction. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pair hoteling T². The research results found that

1) The guides for development of Listening and Speaking skills which are the most important skills in English were (1) Learning activities should be fun and technology should be used to link all activities; (2) Teachers should adapt their instruction from Passive to Active and design activities by simulation; and (3) Speaking English does not need to be focused on grammar and 4) Listening is the key to speak. 2) The 10 lesson plans were considered at the highest appropriate level ($\bar{X}$ = 4.81, S.D. = 0.04) and effectiveness of learning activities (E_1/E_2) was 76.64/75.48). 3) The students who learned with activities development of listening and speaking skills statistically significance at .01 level 4) The students who learned with activities were satisfied at the highest level ($\bar{X}$ = 4.56, S.D. = 0.03)

Keywords : Listening and speaking skills, Activities development, Simulation activity

บทนำ

หลักสูตรอาชีวศึกษาที่พัฒนาขึ้นมานั้น มุ่งเน้นให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพในตัวผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2ที่กำลังจะจบการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการกลยุทธ์ในการเพิ่มขีดความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและสมรรถนะสูง แต่การผลิตกำลังคนตามความคาดหวังของหลักสูตรนั้น ยังมีปัญหาอันเนื่องมาจากหลายปัจจัยทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีมาตรฐานที่ไม่คงที่ (Consistency) (รายงานประจำปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2558 : 87-88) ดังนั้นเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพในตัวผู้เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ครูผู้สอนจึงต้องปรับเทคนิควิธีการสอนใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น กล่าวคือเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนั้นจากการศึกษารายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (วีเน็ต) ในระยะเวลาสามปีย้อนหลัง พบว่าในรายวิชาทักษะภาษาและการสื่อสาร โดยคะแนนเต็ม 40 คะแนน ค่าเฉลี่ย 10.90 คะแนน ซึ่งคะแนนยังคงที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.), 2559 : ออนไลน์) สะท้อนภาพการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ปัจจุบันทักษะที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จ คือ ทักษะการฟังและการพูด การฟังเป็นทักษะที่คนเราใช้มากที่สุด

ในการสื่อสาร คนเราใช้เวลา 9% ในการเขียน 16% ในการอ่าน 30% ในการพูด และ 45% ในการฟัง Celce-Murcia (1995 : อ้างถึงใน พรสวรรค์ สืบอ, 2550 : 150)

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ และข้อมูลจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งแหล่งข้อมูล จากส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์ที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ต พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีสองหลักการ คือ การพูดภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องเน้นแกรมมาร์ ดังครูอดัม แบดชอร์ (2555 : 5-7) ที่กล่าวว่า “ในชีวิตจริงการพูดภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องเน้นแกรมมาร์หรือไวยากรณ์ เราสามารถทำให้ฝรั่งเข้าใจเราได้โดยไม่ต้องพูดภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์แบบ ให้พยายามสื่อสารจะด้วยภาษามือหรือภาษากายก็ได้ เช่นเดียวกับ ครูสมศรี ธรรมสารโสภณ (2560 : 1-7) ที่กล่าวว่า “ให้มองว่าครูเป็นเด็ก ครูอยากเรียนอะไร การสอนแบบไหนที่อยากให้เกิดขึ้น การสอนของครูต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อย่างการสอนภาษาอังกฤษจะเน้นไวยากรณ์เหมือนเมื่อก่อนคงไม่ได้ ครูต้องสอน ให้สนุก สอนมิติความคิดไม่เน้นถูกผิด” และการพูดต้องเริ่มจากการฟัง เมื่อฟังถูกก็จะทำให้การออกเสียงถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไทย มีศักยภาพทางภาษามาก นั่นคือการฟังคือกุญแจไปสู่การพูด ดังครูคณาธิป สุนทรักษ์ (2559 : 1-5) กล่าวว่า “สำหรับพี่ตอนเด็ก ๆ ที่ไม่ได้มีคู่สนทนา พี่ก็จะทำเป็นลักษณะของการทำแบบฝึกหัด คือเหมือนเป็นการอัดเสียง เป็นการเล่าเรื่องราวที่ตัวเองทำ เป็นภาษาอังกฤษ อันนั้นคือวิธีฝึกพูดของพี่ แต่แน่นอนแหละการพูดมันจะฝึกได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อเรามีคนให้คุยด้วย แต่อันนี้ บอกเลยว่าขึ้นอยู่กับว่าคุณอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน ถ้าเราพูดถึงเรื่องของการฝึกภาษาทุกภาษา เค้าบอกว่าการฟังมันคือ กุญแจไปสู่การพูด เราต้องเริ่มจากฟังถูก Listening is the key” สอดคล้องกับครูเนตรปรียา ชุมไชโย (2555 : 1-2) ที่กล่าวว่า “การเรียนภาษาอังกฤษที่จะพูดได้ต้องเริ่มจากการฟัง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสำเนียงการออกเสียง เรียนรู้คำศัพท์ เรียนรู้ประโยค จากนั้นฝึกพูดตาม ค่อยมาอ่านและเขียน สอนหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง” จากผลการสังเคราะห์เอกสารดังกล่าว เพื่อให้ให้นักเรียน เกิดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเต็มศักยภาพ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจแนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมหาสารคาม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น รวม จำนวน 226 คน

กลุ่มเป้าหมาย

- กลุ่มเป้าหมายครู สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่สอนอยู่วิทยาลัย
ในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน

- กลุ่มเป้าหมายนักเรียน ที่ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จำนวน 49 คน โดยการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพ
ของเครื่องมือ จำนวนทั้งสิ้น 5 ชนิด ได้แก่

ระยะที่ 1 สสำรวจแนวทางการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ
จำนวน 2 ชนิด คือ แบบบันทึกเอกสาร และแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. แบบบันทึกเอกสาร มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบบันทึกเอกสาร แนวทาง
การจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสังเคราะห์งานวิจัย

1.2 กำหนดประเด็นที่ใช้ในการสังเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษ

1.3 สร้างแบบบันทึกเอกสารตามประเด็นที่กำหนด

1.4 นำแบบบันทึกเอกสารที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแบบบันทึกเอกสารเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบบันทึกเอกสาร

1.6 นำแบบบันทึกเอกสารที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการ
การจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

2.2 กำหนดประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษ

2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนด

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์

2.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

ระยะที่ 2 พัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ จำนวน 1 ชนิด คือ
แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูด จำนวน 10 แผน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ และสาระ
สำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สมรรถนะประจำหน่วย แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และ
การวัดผลประเมินผลในหมวดทักษะชีวิต กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมถึงเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจจากหนังสือ

3.4 วิเคราะห์เนื้อหาที่จะนำไปสร้างแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูด คือ เนื้อหาที่จะนำไปสู่การใช้ชีวิตประจำวันเพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3

3.5 นำแผนจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและรับคำแนะนำเพิ่มเติม แล้วนำมาปรับปรุงในส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์มากขึ้น

3.6 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

ระยะที่ 3 ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ จำนวน 2 ชนิด คือ แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4. แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคส์ (Rubrics Scoring) มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารการวัดและประเมินผลในหมวดทักษะชีวิต กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามสภาพจริง

4.2 กำหนดขอบข่าย เกณฑ์การประเมินกิจกรรมให้ครอบคลุมกิจกรรมการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้รวมถึงสมรรถนะรายวิชาในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

4.3 นำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย

4.4 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง ความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) (ไพศาล วรคำ, 2559 : 269)

4.5 นำไปทดลองใช้ประเมินนักเรียน 1 คน ร่วมกับครูคนอื่นมาหา RAI

5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ศึกษาความหมาย คำนิยาม แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

5.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบบมาตราการวัดของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบสำนวนภาษา ความเหมาะสม และความถูกต้องของคำถาม

5.4 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เป็นรายข้อ แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป

5.5 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น หมู่เรียนที่ 1 จำนวน 20 คน

5.6 หาคุณภาพรายข้อ โดยวิเคราะห์หาอำนาจจำแนก ผลปรากฏว่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.61

5.7 คำนวณค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามวิธีของครอนบาคโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.76

5.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

5.9 วิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามกรอบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมี กระบวนการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้
ระยะที่ 1 สำรวจแนวทางการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แหล่งข้อมูล

1. เอกสารงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ และข้อมูลจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งแหล่งข้อมูลจากส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์ที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ต จำนวน 10 เรื่อง

2. สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่สอนอยู่วิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ขึ้นไป

หลังจากการวิเคราะห์ผลการบันทึกเอกสารและการสัมภาษณ์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้ว ผู้วิจัยนำแนวทางการจัดการเรียนรู้มาออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 พัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ใช้เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูด 2) แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 หมู่เรียนที่ 1 จำนวน 20 คน และนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความชัดเจนเหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ระยะที่ 3 ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 หมู่เรียนที่ 2 จำนวน 29 คนโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (One group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 ประเภท ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการฟังและการพูด และแบบสอบถามความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการทดลองโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ผลการบันทึกเอกสารและการสัมภาษณ์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 วิเคราะห์หาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และหาคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายค่าเฉลี่ย

4.3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะ

4.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินทักษะการฟังและการพูดก่อนเรียน และหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้สูตร Paired Hotelling T^2

4.5 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพของคะแนน

สรุปผล

ผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสนุก เข้าใจผู้เรียน โดยครูต้องอัปเดตตัวเอง หลักสูตร การสอนให้ทันสมัย มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีเข้ามาใช้การจัดกิจกรรม เช่น คลิปวิดีโอ ภาพยนตร์ เรื่องสั้น เป็นต้น

1.2 ครูจะต้องปรับการเรียนการสอนจาก Passive เป็น Active ให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือทำและออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงโดยการจำลองสถานการณ์

1.3 การพูดภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องเน้นแกรมมาร์ หรือหลักไวยากรณ์สามารถทำให้อีกฝ่ายเข้าใจเราได้โดยไม่ต้องพูดภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์แบบ อาจสื่อสารด้วยภาษามือหรือภาษากาย

1.4 การพูดต้องเริ่มจากการฟัง เมื่อฟังถูกก็จะทำให้การออกเสียงถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไทยมีศักยภาพทางภาษามากขึ้นคือการฟังคือกุญแจไปสู่การพูด

2. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สรุปผลดังนี้

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ทดลองกับนักเรียน หมู่เรียนที่ 2 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลา 20 ชั่วโมง

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 10 กิจกรรม โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.81 และ S.D. = 0.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากิจกรรมที่ 8 และ 10 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.92 และ S.D. = 0.20) และข้อที่มีความเหมาะสมในระดับต่ำ คือ กิจกรรมที่ 1 และ 7 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.72 , 4.72 และ S.D. = 0.21 , 0.32)

2.3 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด (E_1/E_2) เท่ากับ 76.64/75.48 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.64/75.48 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

3. ผลการทดลองใช้ กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 พบว่าสถิติ Hotelling's T^2 เท่ากับ 265.508 แปลงเป็นสถิติ F ได้ 128.013 ซึ่งมีค่า $\text{sig}=.000$ แสดงว่าผลการจัดกิจกรรมเปลี่ยนแปลงไปแตกต่างจากไม่จัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หรือหลังจัดกิจกรรมนักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการฟัง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าผลการพัฒนาทักษะการฟังหลังจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 12.86$ และ S.D. = 1.30) สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 9.45$ และ S.D. = 1.30) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการพูด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าผลการพัฒนาทักษะการพูดหลังจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 14.31$ และ S.D. = 1.17) สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 11.28$ และ S.D. = 1.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$ และ S.D. = 0.03)

อภิปรายผล

จากผลการดำเนินการวิจัยนี้ มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. ทักษะสำคัญของภาษาอังกฤษที่จะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุด คือ ทักษะการฟังและการพูด ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นสากล สนุก นักเรียนมีความสุขในการเรียน เน้นให้นักเรียนฝึกฝนบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ให้ภาษาอังกฤษเป็นชีวิตประจำวันของตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 คือ ให้นักเรียนฝึกพูดบ่อย ๆ โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันในห้องเรียนระหว่างเพื่อนกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และหากมีสถานการณ์สมมติเรื่องราวต่าง ๆ การให้นักเรียนเผชิญกับสถานการณ์จริงโดยการจำลองสถานการณ์เพื่อฝึกทักษะ กระบวนการคิดการสื่อสารและการตัดสินใจ หากนักเรียนได้ลองฝึกปฏิบัติจริงจากการเผชิญกับสถานการณ์ที่จำลองขึ้นจะทำให้เข้าใจในบทบาท รวมถึงความหมายของคำศัพท์มากยิ่งขึ้น โดยครูผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้สร้างสถานการณ์แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์จำลอง เป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการแนะแนว (Kathleen, 1995 : 9) และควรมีเนื้อหาที่ประกอบการเรียนและมีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันเหมาะกับการประกอบอาชีพของตนเอง ส่วนการวัดและประเมินผลนอกจากครูจะเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแล้ว จะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนให้คะแนนเพื่อนด้วย เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผล สอดคล้องกับแนวคิดของประสพสุข ฤทธิเดช (2559 : 154-156) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียน ดังนี้ 1) สร้างความเคยชินเมื่อครูเข้าชั้นเรียนทุกครั้งควรเริ่มต้นด้วยการทักทายเป็นภาษาง่าย ๆ หรือทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้ว หรืออาจจะสนทนาในเรื่องทั่ว ๆ ไปก็ได้ 2) สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ธรรมชาติของนักเรียนทั่วไปชอบการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการที่ครูเข้าชั้นเรียนแล้วแจกใบความรู้หรือเขียนเนื้อหาบนกระดาน แล้วฝึกให้นักเรียนออกเสียงหลาย ๆ รอบเป็นเวลานานวิธีนี้อาจจะทำให้นักเรียนจำถ้อยคำ รูปประโยคได้ดี แต่ค่อนข้างจะเป็นแบบนกแก้วนกขุนทองเพราะเด็กไม่เกิดความประทับใจครูควรรู้จักออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น ใช้เกม ใช้เพลงต่าง ๆ เพื่อสร้าง

บรรยากาศในห้องเรียน หรือสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ เป็นต้น 3) สร้างความถูกต้องแม่นยำ มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นอย่างดี รู้จักวิธีการออกเสียงและสำเนียงที่ถูกต้อง มีความรู้เรื่องคำศัพท์และนำภาษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ 4) สร้างบรรยากาศ ครูจะต้องรู้จักสร้างบรรยากาศให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษา เมื่อเริ่มการเข้าชั้นเรียนครูควรมี การทักทาย คอยเรื่องกิจวัตรประจำวันทั่วไป และประโยคคำถามภาษาง่าย ๆ ตลอดเวลาที่กำลังสอน การใช้เกมอุปกรณ์การสอน และเพลงต่าง ๆ จะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ มีการเคลื่อนไหวมีความกระตือรือร้นที่จะพูดโดยไม่ต้องให้ครูบังคับ 5) สร้างความ มั่นใจ ครูจะต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดในตัวนักเรียนนับตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้าชั้นเรียนด้วยบุคลิกภาพ ท่าทาง และน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือ และศรัทธา เช่นเดียวกับ Mapruza et al. (2015 : 276-284) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้วิธีกลุ่มผสม ผลการศึกษาพบว่า การสร้างกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนจะกระตุ้นให้นักเรียนสามารถ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างรวดเร็วและมีความรู้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ Lumettu & Runtuwene (2018 : 1-9) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีพูดแบบไม่มีการเตรียมตัว ผลการศึกษาพบว่าการใช้วิธี การพูดแบบไม่มีการเตรียมตัวทำให้นักเรียนได้รับการฝึกฝน และสามารถโต้ตอบได้อย่างรวดเร็วอย่างเป็นธรรมชาติ รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น ผ่านการสัมภาษณ์, การนำเสนอ, การอภิปราย และการเล่าเรื่องได้ และสอดคล้องกับ Hasan (2000 : 137-153) อธิบายว่าการฟัง เป็นความสามารถที่ผู้ฟังเดาความหมายของผู้พูดได้ โดยการจับใจความสำคัญ บันทึกข้อความที่น่าสนใจ รวมถึงการวิเคราะห์ บุคลิกลักษณะต่าง ๆ เช่น น้ำเสียง สีหน้า ท่าทางของผู้พูดด้วย ซึ่งแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ คือ การจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง

2. ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ได้แก่ 1) เรื่อง Attending Business Meeting 2) เรื่อง Applying for a Job 3) เรื่อง Telephoning 4) เรื่อง Making an Appointment 5) เรื่อง Banking 6) เรื่อง Talking About Travel 7) เรื่อง Holidays 8) เรื่อง Wish 9) เรื่อง Countries and Nationalities 10) เรื่อง Natural Disasters จากนั้นนำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาความเหมาะสม ผลการพิจารณาภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการหาประสิทธิภาพ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E1) เท่ากับ 76.64 ประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 75.48 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ที่ผลเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขจาก อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ และได้ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนในระดับเดียวกัน เพื่อหาความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดการประเมินผล ก่อนนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน ให้นักเรียนเผชิญกับ สถานการณ์จริงโดยการจำลองสถานการณ์ เพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิดการสื่อสารและการตัดสินใจ ทำให้เข้าใจในบทบาท รวมถึงความหมายของคำศัพท์มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการประเมินทักษะทั้งการฟัง และการพูดรวมถึงการประเมินทักษะย่อยในแต่ละแผน ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาศักยภาพทางความคิดและความสามารถ ในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสิรินทร จุฑามณีพงษ์ (2556 : 113) ได้เปรียบเทียบ ทักษะการฟัง การพูด และความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทปัญญา ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและแผนการจัดกิจกรรม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/82.88 และ 84.78/82.17 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับอุดมลักษณ์ เนตรโกศล (2556 : 80) ได้ศึกษาผลของ การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.63/78.42 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด และสอดคล้องกับสุธาวลัย จันทรเรือง (2559 : 133) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การฟังการพูด

ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีไวท์กอตส์กี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้การฟัง การพูดภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.63/77.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยทักษะการฟัง พบว่าผลการพัฒนาหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม และทักษะการพูด พบว่าผลการพัฒนาหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม สอดคล้องกับอุดมลักษณ์ เนตรโกศล (2556 : 81) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 63.31 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสิรินทร จุฑามณีพงษ์ (2556 : 115) ได้เปรียบเทียบ ทักษะการฟัง การพูด และความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทปัญญา ผลการศึกษาพบว่านักเรียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองแบบมีทักษะการฟัง และการพูด สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 และสอดคล้องกับธีระศักดิ์ สันชัย (2559 : 61) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบมีคู่มือเดียว ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบทีม คู่มือเดียว มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจเนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัด ด้วยนักเรียนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก มีความสนุกสนาน นอกจากนั้นนักเรียนยังมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร การแสดงออก กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด ซึ่งความสอดคล้องกับธีระศักดิ์ สันชัย (2559 : 78) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบมีคู่มือเดียว พบว่าความพึงพอใจโดยรวม นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เป็นการจำลองสถานการณ์จึงอาจทำให้ใช้เวลามาก เพราะต้องใช้เวลาแก่ผู้เล่น ในการเล่นและการอภิปราย ฉะนั้นครูควรกำหนดและควบคุมเวลาในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน

1.2 เป็นกิจกรรมที่ต้องพึ่งสถานการณ์จำลอง แต่หากไม่มีสถานการณ์จำลองที่ตรงกับวัตถุประสงค์ หรือความต้องการ ผู้สอนต้องสร้างขึ้นเอง และจะต้องเป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของนักเรียนต่อไป

2.2 ควรมีการนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาครบทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง กับกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะให้กับนักเรียนได้เรียนรู้กับกิจกรรมที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- คณาธิป สุนทรักษ์. (2559). *อยากเก่งอังกฤษ ลอง Practice แบบครูลูกกอล์ฟ*. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2560, จาก <https://thematter.co/rave/learn-english/29597>
- ธีระศักดิ์ สันชัย. (2559). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบทีม* คู่ เตี้ยว : กรณีศึกษาของ โรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอเสลภูมิ จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนตรปรีชา ชุมไชโย. (2555). *เด็กไทยภาษาอังกฤษไม่กระดิก ผิดพลาดทางเทคนิคการสอน*. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/137166>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- ประสพสุข ฤทธิเดช. (2559). *นวัตกรรมการศึกษาการสอนภาษาไทย*. มหาสารคาม: อภิชาตการพิมพ์.
- พรสวรรค์ สีปอ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยรมเกล้า.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2559). *ระบบการรายงานผลอัตโนมัติ (RPS : Reporting Service System)*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2560, จาก <http://www.niets.or.th/th/catalog/view/340>
- สุธาวลัย จันทรเรือง. (2559). *การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้การฟังการพูดภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีไวท์ฮอลล์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศรี ธรรมสารโสภณ. (2560). *เรียน“อังกฤษ”อย่างไร ให้ Have Fun*. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2560, จาก <http://www.komchadluek.net/news/edu-health/292534>
- สิรินทร จุฑามณีพงษ์. (2556). *การเปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูด และความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทปัญญา*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). *คู่มือการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556*. กรุงเทพฯ: กรมอาชีวศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). *รายงานประจำปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2558*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- อดัม แบดชอร์. (2555). *พูดภาษาอังกฤษแบบชัดเวอร์*. กรุงเทพฯ: เนชั่นอินเตอร์เนชั่นแนลเอดิเคชันแมนท์.

- อุดมลักษณ์ เนตรโกศล. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทางที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Hasan, A. S. (2000). Learners' perceptions of listening comprehension problems. *Language Culture
and Curriculum*, 13(2), 137-153.
- Kathleen, C. (1995). *Effective Schooling Practices: A Research Synthesis - 1995 Update*. Northwest
Regional Educational Laboratory: Portland.
- Mapruza, I. et al. (2015). Improving listening and speaking skills in mixed level groups (on the material
of New English File). *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 199: Hacettepe University,
7(199), 276–284.
- Lumettu & Runtuwene, T.L. (2018). Developing the Students' English Speaking Ability Through Impromptu
Speaking Method. *Journal of Physics: Conference Series*, 2(953), 315-324.